

Nepodpisani se dopisi ne tiskaju. Pripisan se pisma tiskaju po 5 svč. svaki redak. Oglasi od 5 redaka stoje 80 mr., za svaki redak više 5 mr. ili u slučaju opetovanja na pogodbe sa upravom. Novci se bilje poštarinom napunilcom (zaopćeno pustale) na administraciju "Naša Sloga" ima, presime i na bližu poštu valja točno označiti.

Komu list nedodje na vrijeme, aske to javi odpravništvo u otvorenu plamu, za koje se ne plaća poštarine, ako se javna napisa "Reklamnolka".

NAŠA SLOGA

Poučni, gospodarski i politički list.

"Slogom rastu male stvari, a nesloga sve pokvari". Nar. Pos.

Izdati svakog četvrtka na odelom arku.

Dopisi se novčadaju ako se i notiskaju.

Nobiljegovani listovi se neprimaju. Prodajna i poštarina stoji 5 for., za seljake 2 for. na godinu. Raspoloženo for. 2 1/2, i 1 za pol godinu. Isvan osarvino više poštarina.

Na malo jedan broj 5 novč.

Uredništvo i administracija nalazi se u Via Carintia br. 28

Zemaljski izbori.

Službeni list "Wiener Zeitung" donosa viest, da je raspisano osam zemaljskih sabora, a među timi i sabor istarski. Ujedno spominje, da se imaju obaviti novi izbori u isto kršćanskoj, a da se pri tom uzme osobiti obzir na birače, da nebu tu u to vrijeme najvećom radnjom zaukupljeni.

Ovim spominje izbornu gibanju i u našoj pokrajini, koja ima sada poslati u sabor najbolje svoje muževne. Naši narodni protivnici sada već očajni. Sastaju se i biraju izborne odbore i komisije, a to nas mora potaknuti, da ih u tom što bolje i što prije slijedimo.

Rok do novih izbora biti će po svojoj prilici vrlo kratak, a toga treba, da se svi naši rodoljubi odmah nastanu i dogovore o svim poslovih, tičuđih se toli važnog pitanja.

Uredništvo našeg lista doje svakomu rado obavijesti i savjeta u svim izbornih poslovih. Na rad dakle rodoljubi, da nas izbori ne pripravnice ne zateku!

Zakukuljena politika.

Neki će se čitatelji još spominjati izvješće, što smo ga lani donijeli o glavnoj sjednici zemaljskog gospodarskog vijeća. Spominjati će se tekodjer kako su predsjednici krčkih i voloske gospodarske zadruga bili predložili, da se oglasi gospodarskoga vijeća i hrvatski izjavaju i da se istomu vijeću došli čovjeka, koj piše i govori hrvatski jezik. Predsjednik dr. Canciani nije dopustio, da se o tih predložih razpravlja, već, da jezična pitanja ne spadaju u djelokrug gospodarskoga vijeća.

Sad doznajemo, da je krčkoj gospodarskoj zadrugi, koja je gospodar-

skom vijeću svjetovnu, neka izdaje najljepše oglase i u hrvatskom jeziku i neka je tiska takodjer u "Našoj Slogi", a ne samo u "Istriji", ako želi naći odziva, ono odgovorilo, da za drugu hoće, da i na poljudjelatom polju niti politička pitanja.

Ali je dao čovjeku jezik, da njim svoja mišl izrazuju, i drugomu prihodi, i gospodarskom vijeću treba dakle jezik, ako želi uspiha svojomu radu. Tražimo li, koji mu jezik treba, to moramo kazati, da mu treba jezik onih, koje želi poučiti i mu bolje upućiti. Pošto pako pojedinci u Istri jesu Hrvati, Slovenci i Talijani, potrebna su mu sva tri jezika i svimi ovimi jezici moralo bi ono odbiti sa pukom u Istri. Ako odbi sa jednim samo jezikom, oduje nomar sa puk drugog i trećeg jezika, i težnju da prišli čovjeku drugog i trećeg jezika, nek se odreda svojega prava i nek si pribavi znanje nesnanoga prvoga jezika. Gospodarsko vijeće neka, da se prigone ke puku i da mu pruži pomoćnomu ruku, već hoće, da si puk sam nađe izlaza iz stare novolje, pa tekar onda da se pod paznuhu s njim ulovi.

Ne možemo kazati, da gospodarsko vijeće ne shvaća zadodu, koju mu je zakon namijenio, pa nam je tražiti drugdje razlog takovom postupku. U današnjih okolnostih nije ga tožko naći.

Ivo nam posljednjih brojeva "Istrije", glasila, poređkog ostaklula. Čujto kako ono umuje:

"Skup prava izvire iz skupa dužnosti i tereta, što si puk nameće; hrvatski puk u Istri niti si je uimetnuo, niti nosi kakovih dužnosti i tereta, a toga neima niti kakovih prava."

"Hrvati i Slovenci došli su u Istru goli i nagri, potrebni svega; darovalo njim se zemljište, kuće i poljeke orudje; našli su život i radnje

u vrlo težkih vremenih. Do pred četrdeset godina malo je bilo slobodnih Slavuna, a današ Talijani podnose valika žrtve za odkup zemljište, što jih Slaveti uživaju!"

"S toga je luda misao, bozumlje tražiti danas, da se hrvatski i slavenski jezik u javnom životu isjednača sa talijanskim i da Talijani nauče jedan ili drugi od onih jezika. Na to neču Talijani nikada i nipošto pristati. Hrvatska prava avuljuju se na natamajlito i prazne zahtjeve i na strančarako nasilje."

Tako piše "Istrija", a kako ona piše, tako gospodu u Parodu mislo i rađe.

Sad, gdje je hrvatski kmet uzdigao glavu, gdje se stao ponositi svojim lijepim hrvatskim jezikom i svojom narodnošću, gdje pita prava, koja joj Bog u zakonu idu, sad taj kmet nije više sil nostro beavo contadino: on je stvar, koj je došlo amo u Istru, da znemom svojega čela zaliova zemlju ne onih, oih kojih ju je stekao; nego mločidal i krnjeluh, koji su u Istru tekar pred trideset, četrdeset ili sto godina doselili; on je stvar, kojomu nije sudjeno, da se ikada neuzijie blago slubode, da bude svoj na svojom; ne, on mora, da viekom robuje, da bude puk orudje u rukoh Talijana; on ne smije niti pomisliti, da je Bog stvorio Hrvata ravna Talijanu i da zakon izjednačuje sva jezike i svo narodnosti u zemlji.

Predbacuju nam se, da smo nadolice i da smo se amo doselili goli i nagri. Nečemo, da ovdje iztražujemo istinitost to povjestničko tvrduje, ali nek nam kažu, što su i odakle su oni, koji nam to predbacuju? Neka nam iznesu svoja listina i svoja rodoslovlja, da vidimo jeli zbilja vuku lazu od starosjedioca Istre i je li imaju dostava prava svojatati ovu zemlju na temelju starijeg zaposjeda; da vidimo

nisu li oni možda potomci mletačkih doseljenika ili krajoljih tapaca, koji su za nami došli u Istru, noseć svo avoju imanje na jednom klapu; da vidimo nisu li oni možda djeca onih, koji su sa našimi djedovi došli; da vidimo nisu li oni gadne poturice, nnpuše zapuštenu i opustošenu Istru; kojih su hrvatska pran zadoljile, a sada se svane majčina mliaka! Da, iznosita nam listino i rodoslovlje, da vam padnu mrz na obraz!

Došli mi kad mu drago i pod kojim mu drago prilikami, sad smo tu i hvla Bogu, ako i po malo, napredujemo. Ohazrto se po Istri i vidito kako se diže kukla i motika, polidolajte. Kako se hrvatsko lice sijaj glodaje. Kako se istoka rudi. No, nisuo to kranjski popovi, ni prokogorske mutikane, to je olo hrvatski puk, koj se hudi, koj dolazi do spoznanja svojih prava, koj osjeđa, da je udo slavnoga naroda. Taj puk stupa težkimi koraci, al stupa napried; on vas potiskuje! moru, odakle sto i došli; on zaposjeda i ručeca so kule, koje sto vi tvrdjavicami talijanstva zvuli, tako, da u sdvojnosti i smi kličate: ala ompagna d' tutta portaduta, ritiriamoci nallo nostre cittadelle.

S tim pukom morali biste već jednom računati, ako zbilja ljubite ovu tužnu Istru, kako se kvalito; morali biste uviditi, da taj puk nije i neko da bude rojo. Ta vidite, da ga ima mnoro i ondje, gdje ga vi nemišete. Izbori 1. aprila dokazali su vam sjajno, da ga ima i u gradovih.

Da, al vama je žao vaše prevlasti; žao vam je zlatnih ključova, pa zatirate i tištito sirotu kmota gljogod vam se prilika pruža; vi tjeorato politiku i ondje, gdje joj nebi smjelo mjesta biti. vi i od zemaljskog gospodarskog vijeća stvarate političko orudje, ta tražite, da vam Hrvat talijanski ili njemodki ili makar i fran-

biti prvi kod ljantva. U to mi dodje na parobrod otao s bratom.

Opazvi ih, pohrlili im sa sestrom u suoret. Izljubivši se, predadošmo Arapinu priljagu, koju on odnese u svoj čamac.

Oprostiv se srdadno s Jovanom i s gospodinom M., podjoh sa svojimi u čamac, gdje mi se je već nalazila priljaga. Kratko iza toga probaci nas Arapin na bližnju obalu. Predavali oblasti moj putni list, kronummo kući, gdje nas čekao majka i ostala braća s velikom nestrpljivošću. Majka, braća i njekeji znanci dokaše nas pred kućnim vrat. Čim im se približismo, obokole sostru sa svih strana, dočim za mono nisu toliko marili. Čekao sam njekoliko vromena, gladujuć ganutiiv prizor i slušajuć plač i smeh, a kad mi napokon to čekanje doandilo, viknuh šaljivo:

— A što sam ja? Zar nisam i ja Vaš, da za mono nemarito kao ni za staro žoljezo?

— Ma ter, "doboto" imać pravo, reče majka, to zapodmo isti prizor kano i sa sestrom. Kada se naseljivamo i nagriemo popesmo se stubami u drugi kat, gdje je bio stan mojih roditelja.

Čim stupih u kuća, kliknuh zadovoljno: — Hvala Bogu i Napokon sam dospio k oijju moga putovanja.

Konac I. diela.

PODLISTAK.

Put u Egipt.

Pisao Vladko Krajanin. (Dalje).

Vidjelo se, da uprav uliva, govoreć onim jezikom, kojim govorahu njegovi predji. Kamo sreće, da bi svi Hrvati takvi bili! Ta poznato je obćenito, da imado i takvih Hrvata, koji čim nauče koji inostrani jezik, no maro već toliko za svoja, ili ako ga i govore, trpaju unj svakojakih tuđjih rieči. Al hvalimo Bogu, što takvih nestaje danomice sve to više.

Staki narod hoće, da mu se vrati ono, što mu se je otelo, a da mu se ostavi netaknutu ono što imado. Ako to drugi čine, zašto nebitimo i mi? Zar nije naša poviest, prom krvava, slavná i sjajna; bez dvojbje, al valja da ju uzđevamo, to da pokazemo svijetu, da smo narod napredan i valjan. Držimo se uvijek ono poznate, da se na prošlosti osniva budućnost. Ako nas tlače i progone, veđim dielom: smo sami tomu krivi. Nastojmo, da se to zlo za vremena popravi. S gospodinom M. sklopismo prijateljstvo, kojim ću se do smrti ponositi.

Sostra je sjedila na njekoj vrati klupo, što se je nalazila na pramcu. Zabavljala ihu mojsoga suputnika opažo sam, da se

se listajuć njekakvu knjižicu. Sjedosemo do nje i zapudesmo razgovor o kojedom. Vrieme je prolazilo naglo, a toga niti neopazismo. A kako i nobi uz onako zanimivo pripovijedanje moga suputnika Jovan se je medjutim bavljao s njekojim mornarom, koje je od prije poznavao.

— Citate li gospodine koju hrvatsku novinu? upitah medju ostalim svoga druga.

— Dašto, sabrala se nas dvadeseterica i ustrojismo u Aleksandriji hrvatsku čitaonicu.

— Tako? rekoh začudjen, a Aleksandriji imado dakle čitaonicu?

— Jest, jest, okretismo ju "Novi hrvatski dom".

— Vrlo krasno, to je plomenito. Tako rado pravi rodoljubi. Al oprostite, koje hrvatsko novine dobivate?

— Malno sve znatnije, belotrističke i političke. A reći ću vam još i to, da nam se osobito mile novine, koje zagovaraju svoju svetu stvar, ili se bore za narodnu sreću i slobodu.

Predjomo zatim na razgovor o izborih, koji su se netom bili obavili u Hrvatskoj. Govorili smo o tom dugo a moj suputnik zaključih s uzdahom: Svaka sila vataknik zaključih s uzdahom: Svaka sila do vromena, a Bog sudac do vika! Sjetismo se i moje mile Istre.

Dugo vromena razgovarasemo o zalostnih odnosajih istarskih Hrvata. Na sanje. Svratko je htio sa svojim čamcom

ga je živo kosnula novolja, kojoj je izvrgnut naš narod. Već se je bila spustila noć na zemlju. Putnici legoše spavati, al mi se razgovarase i nadalje.

Sostra začeli idi u krovot. Povodoh ju u kabini, koju mi bijaše odstupio božman. Kad usnu, povratih se k svomu suputniku, koji me je bio svoga začarao svojim krasnim pripovijedanjem. Medjutim dođe i Jovan k nam, to pozorno slušao što nam je g. M. pripovijedao o svojom putovanju po Grčkoj, Rusiji, Egiptu i po drugim zemljah.

Oko tri sata po polnoći opazimo svjetkani pad Port-Saidom, koji je ladjam pokazivao naš u luku.

Od ponoći dalje išao je "Thotis" brzinom od 5—6 milja na sat. Oko 5 sata u jutro bili smo samo za jednu milju odaljeni od Port-Saida.

Četvrt sata zatim plovili smo mirno Port-Saidom lukom. Na kaštelu bijahu već spremni mornari, da bace kotvu u more. Kad dođosmo do mjesta, gdje se Lloydovi parobrod obično zaustavljaju, zagradi kapetan s kasara: Fondo!

Fondo! bijaše odgovor mornara, koji tada spustiše kotvu u more. Čim se udarismo, okružih nas množina čamaca, koji su bili spremni prenesti nas na kopno. Bilo je nastalo pravo komo-

cezki piše i govori, al samo ne hr- vatski. A kad tko ustane, to vam rekne: ljudi božji u pamot, to tako noide, tad mu vi odvratače, da po- litiku tjera. Dakako, reci mu, da ti ne reče. Tko političari? Da li onaj, koj svojim jezikom govori, ili onaj, koj drugomu krati, da se svojim je- zikom služi i tuđi mu jezik nameće? Vi oblađite politiku na sto načina, vi ju prevleđite sad na kmetsku sud na gospodeku, vi njaj tiskate u ruke sad oštro pero, a sad težak plug, vi ju turate u kmetske kolibe i u gos- podske dvorove i na vama je, da se svratite sa sklizke i pogibeljne staze, kojom sta udarili.

Dokle to ne bude, mi ne ćemo prestat, da našemu kmetu doviku- jemo: čuvaj jih se brate i onda kad ti u janješkoj koži dolaze, čuvaj jih se osobito sada, kad ta budu stali hi- njonom dobrotom za tvoj glas kod izbora moliti.

A članovi zemaljskoga gospodar- skoga vieća i ostala poročka gospoda, neka znaju, da jih poznamo i onda kad stave na lice krabanosicu poljo- djelom.

Izvadak iz zapisnika

ivanrodno sjednice obćinskoga zastupstva, držano u obćinskoj dvorani u Zminju na 10. aprila 1889. *)

Prišutni od strane obćine Matija Potoh, načelnik-predsjednik, 28 obćinskih zastupnika i Niko Hutković tajnik-porovodja.

Poslo je pristupilo nakon što broj obćinskih zastupnika, predsjednik otvoril sjed- nicu u 9 1/2 ura prije podno, nakon se predje na razpravu ovoga dnevnoga reda 1. Izpuštamo. 2. Razprava o povraćenoj proračunu.

Prosjednik razlaže, da su proračuni nahrbnim dekretom zemaljske junte od 29. marta t. g. br. 1409, povraćeni obćini, nalogom, da se zadovolji 2. 4. i 5. točki dekreta zemaljske junte 8. marta t. g. br. 1171.

Moli zastupstvo, da se jednom zado- volji zahtjevom zemaljske junte.

Neka se kod rubrike XV. naslova 1. poveli iznos od florina 800 na 800; — da se poveli namot porosno obćino sv. Ivanac od 35% na 40% i da se povrh do nada potvrđonoga adicionala na potražarinu za porosno obćinu Zminj udari jedni adicio- nal od 12% na izravni pores.

Dobiv ried gop. Anton Godina, obćinski zastupnik, izrazil se po priličl ovako:

Stovana gospodo zastupnici i dragi kmoti! Mi nikakor nemožemo pristati, da se metnu adicional na franke (pores), jerbo ga nije potrebit, promda slavna zemaljska junta bi ga htjela. Mi smo zadržali put rokli, da kada noimamo lekara, da nam nije potrebitu paku obćinski adicional. Imadomo uzurpah, a ovinil domo pomodi obćini dosta. Svi smo kmoti oim dvojice ovdje prišut- nih; moramo došet puta prvo promisliti nego nametnuti adicional. Vidite i pazite, nedaj Bažo ovo leto jednu slabu ljetinu, mi nam, ki smo bolji kmoti, bimo se po- godili jedan a drugina, a prosti pak i slabl kmot rekno bi, da smo mu metnuli konop na vrat. Ako pak vi kmoti bito svakako htjeli metnuti adicional, stavite ga. Naša stranka ga nešo, posliše će svi kmoti moći roći, da sto vi, koji ste jih zadržl i četo biti psopani. Zato vas pozivljem ako ste od moju mišli, da se ukupno stanoto i da se suprotivite tomu adicionalu na franke.

Dobiv ried gop. Bončić Ivan rošo: Do pred malo godina gospodarila su gos- pedit obćinom. Ja nisam još star dovolj, a za moja pameti imala je obćina 65 mi- ljara u kapitalih, neka se čini doći jednoga činovnika od junte, pak će se vidjeti, koji načelnik ju potrošio kapitale i neka mu ih se protostira.

Ako smo sada silovani staviti adicio- nal, krivo se prvašnje zlošeto administra- cije i dug, kojim su obćinu obtežili, zato pozivljem stovana većinu neka složno gla- sanje za predlog načelnikov.

Iza kratkoga propiranja međ strankami predje se na glasovanje za adicional od 15% na izravni pores porosno obćino Zminj i to po predlogu g. Sufich Pavla pojedino, da se znade, koji želi i koj ne

taj namot, to uspjeh glasovanja bijaše sljedeći:

Glasovalo je 17 zastupnika za namot, a 0 proti. Ovaj uspjeh vriedi i za povlje- nje adiciona na 40% za podobninu sv. Ivanac, jer je većina glasovala za načel- nikov predlog.

Zatim se naložilo glavarstvu, da po- pravi u ovom smislu proračun i da se namot 15% tjera po obćaju po ces. kr. poroznom uredu i da se utjeranim novcem nadoknadi iznos prodano obligacije.

Pogled po svijetu.

Trst, dno 24. aprila 1889.

Austro-Ugarska: Uskrsni praz- nici ušutkali su svako političko dje- lovanje, to je vladao svuda onaj bla- ženi mir, za kojim uzdišu sve plem- enite domo.

Caravinsko vieće nastavit će svoj rad dno 5. maja razpravom o prora- čunu za 1889.

Bačka službena novino donose carsko ručno pismo, kojim se raspūđu osam cialajtnaskih zemaljskih sabora, kojim je istakla šestgodinija perioda. Modju to saboro spada i sabor istar- ski. Službeni list javlja nadalje, da se imadu obaviti novi izbori u što kra- ćem roku, no da se mora na to pa- ziti, da nobi zntakli biračo u velikoj radnji. Mi govorimo ob istom pred- motu na prvoj strani, a ovdje uporo- rijamo još jednom sve naše rodoljube, da se odmah dogovore i posavjetuju što njim je činiti u toll važnom pitanju.

Dno 20. t. mj. sastaju se ut- strijski biskupi na katolički kongres u Beču, gdje će razpravljati kroz 3—4 dana o svih važnih pitanjih, koja znaeicuju u pravu katoličko cr- kve. Poljaci biti će na tom sastanku vooma mnogobrojno zastupani kao slušateljji i izvjestiteljji.

Vladina osnova za novi školski zakon sadržaje medju ostalim i usta- novu, da imadu u svakom kotarskom školskom vi du virilni glas jedan du- sobrižnik, no nadziranje pučkih škola vršiti će i nadalje država.

Austrijski židovi u Beču i u Českoj podali su ministarstvu molbe, da ih štiti od protizidovskog gibanja. Pravo je, da država štiti svaku vjoro- izpovijast, no židovi bi morali znati, da nisu više omlabrani narod, to da bi morali nositi istu bromena i vršiti isto dužnosti kuno i svi ostali narodi mo- narhije.

Pododbor hrvatske regnikolarne deputacije izradio je svojo izvješće, koje je po većini odbora odobreno, to madjarskomu odboru izručeno, da i on o tom svoju rekne. Taj odgovor će biti težko gotov ovoga proljeća, jer imadu ugarski sabor, da razpravi proručun, a zatim se sastaju delegacije. Tako naima nade, da bi su moglo do mala sastati obe regnikolarne depu- tacije.

Srbija: Mladi kralj Aleksander vratio se iz Šabca, gdje bijaše svedano dočekan i odpraćen. Kraljica Natalija, da će se vratiti u Biograd najdalje do polovice maja, to da će se stalno nastaniti nedaleko Biograda. Razkralj Milan nalazi se u svetoj zemlji, a prouio se glas, da će se odreći sviet- skomu životu, to stupiti u koji samo- stan, što su učinili i nekoji od nje- govih predšastnika.

Bugarska: Knez Ferdinand pri- mio je na uskrs veliku deputaciju, koja mu je došla čestitati ki uskrnim praznikom. Deputacija bijaše poslaja svedčno pogočena, to je tom zgodom knez nazdravio Bugarskoj, napose na- rodnoj vojsci, s kojom da je ponosan sav bugarski narod. Iz Sofije javljaju, da se je uspostavila sloga izmedju kneza

i ministarstva. Pitanja pako, da li je i narod s tom slogom zadovoljan, jont vrlo dvojbeno.

Francoska: Ministar izvanjskih posala pozivlje diplomatske agente u tudjinstvu, da proslave svedano dan 5. maja kao uspomenu na 5. maja 1789. ili uspomenu na francosku re- voluciju. Iz Bruselja javljaju, da mora general Boulanger zapustiti Belgiju usljed želje francoske vlade.

Italija: Službene vaticanske no- vine javljaju, da je sv. Otac imeno- vao nunoijem za Belgiju biskupa Ferrate, a nadbiskupa u Parizu, Lyonu, Bordaouxu, Pragu i Mohelnu kard- nali. Talijanska vlada zaplela se opet u Africi, kamo šalje nove četo, da zaposjedne nekoje nove važne po- zicije. Opozicija rogorori silno proti tomu poduzetju, koje da će stajati kraljevinu silnih žrtava.

Tonka i Ivana.

(Ilu po čudu na bunar preinasturki).

T o n k a. Čekaj mo, sestro moja Ivano, dok si nadjom uho pa dok naprim, pak domo skupa na bunar.

I v a n a. Odu te čekat, soko, ali mišl se jer mi je silno, tor znaš, da se sad guštarlov sunđu.

T o n k a. Ivo mo na, ved sam naprima, a sad domo vrod, da se sačijemo.

I v a n a. Nemojmo tako tud, jer de ljudi mišl, da smo mlado poludilo; ali čekaj, ode na blgu ni nekoga, pa nam nado nilko čuti: si čula ostro draga, da se po sulu govori?

T o n k a. Tobl de bit sigurno opot ča tvoj brat Martin povidi, nu kašl mi.

I v a n a. Ni mi sestro povidi brat Martin niš no, jer ju iša po dneko pa ga ni domo čula dan; ali niki l drugi mi so ju rugl kad san kroz brdo iša, da nosim ved modrinu nosit, jer da to nju po ta l i j a n s k u.

T o n k a. Dobro bomo: budućoga pusta čemo si ubud kotule. Ala ma čemo se lako u njman vrit.

I v a n a. Mo, ma čemo si morat stavit na glavu kakvu vridotinu, da nas ljudi nepoznaju.

T o n k a. Donko ti se nadoš priobud po talijansku?

I v a n a. Ni sad, ni nikad, jer mi je mi- lija naša poštona modlina, naš lipi hrvatski jezik, našu lipo hrvatske plavno iz kašda i drugo, nego sve da je talijansko al šaronjačko.

T o n k a. A ona od kralja Vladimira, ma jo lipo . . .

I v a n a. A ona jopt Vrbničo nad mo- rom", a ona druga daš da malo zaplavamo moni svo eroo drehod od mlino.

T o n k a. Pat, Ivano, tamo niki grč, pa bi nas mogl čut.

I v a n a. Juh, ma jo šar! . . .

Franiža i Jurina

Fr. Si morda čul, da ido osaleki prišident nekoga našega popa va Rimu papo tužit.

Jur. Dragi ti, ča noznaš, da osaleka trun- biva negredu va nobeaa.

Fr. Jo tako, je.

Fr. Ovi dni su se počeli krijtoli i njihovo podrepnice na put spravljat.

Jur. I klo valjo?

Fr. Ča noznaš, da se bližaju balotacioni, pak da će se on smrad od sela do sela klatiti, da nas zaslipi i provari.

Jur. Aj vero neć na moja vrata, zaš san pripravim motlu i palicu.

Fr. Je, druga medijža nečo pomoć ako ne ta.

Matija pop Harbič. Pisu nam iz Suška dno 18. t. mj. Prekjučer umro je amožnji naš g. kurat Matija pop Harbič providjen i pokriepjen sv. sakramenti nakon odule i točke bolosti. Rodio se dno 18. novembra 1823. godino u drvnom Vrblniku. Izučio je gimnazijeko nauke stranom u Senju stranom na Rieci, a bogoslovlje u sjemeništu zadarskomu. Prmo je sv. redove dno 8. septembra 1850. Služio je u mladjih godinah na raznih mjestih krške biskupije, al najvod na Sušku — naimo preko 23 godino — gdje pusti svoje kosti. Pa i pravdomo je! Gdje spredoe najviše godina, gdje su se najviše njegova ada trudila i mušila, nek i podvalju. Od- likovao se svuda u vršenju svojo točke dušobrižničko dužnosti. Bio je vrlo blagog i milostivog eroa, osobito prema stranom i sirotčadi. Koliko je bio ljubljen, oščion i pažan od svojih vjornika, pokazao to bjelodano aprovd mu na 17. t. mj. Toliko se sagnulo naroda, eda mu izakežo zadnju ljubav i počast, da u orkvi bijašu svi stojačke, jer za klečanje nije bilo mjesta. Zaxoblo to oko eroa, kad si čitao na ligu ovog još nepokvuranog naroda očlu tugu i žalost.

Zbog hrvaščino pretrpi i naš pokojnik no jedno prigovesto tud svojo zadnje dano. Bila Tl, o nezaboravni popo Matijo, blaga uspomona modju prijateljji, tor lahka hrvatska kamilica, koju si Tl toll žarko ljubio!

Andre Svriljuga. Iz Fontane javljaju nam nomlu vlost, da je promlino dne 10. t. mj. nakon duljoga bolovanja, volod. G. Andro Svriljuga, šupnik Brod-Mogavčki, član rodoljubno i poznato obitoll Svriljuga. Pokojnik bijaše na datoko ponat radl svojih svroćničkih i domoljubnih vr- linah, pak je opravdana volika tuga, koja obuno njegovu rodbinu, mnogobrojno prijateljji, najpačo njegovu zahvalno mu stado. Čošticom svedčionik i rodoljub bil lahka čena gruda, koju je pravim zanosom ljubio!

Iz Krka javljaju nam, da jo ondje imenovan zajedničkim ličionikom na obćino Kerk, Vrblnik i Punat vrli rodoljub i naš prijatelj g. dr. Niko Fabjančić, koji se na želju i molbu otođanih odrokno podlež- nog mu mjesta na Sušku i oetno na do- sandanjom. Ta jo vlost i nas obradovala, jer znamo, da čo se naš vrli prijatelj ko- štio došad, tako i unapred marno i sviećno brinuti toll za povjereno mu tjelesno zdravlje koll za duševni napredak našli otođanih. Uz otođano smo mu i mi pak zahvalni što se odlično ostati u našoj za- puštonoj Istri, gdje jo volika potreba svlostnih i izučonih naših ljudi, a najpačo pak u ličioničkoj struci.

Iz Fontane plju nam 20. t. mj. No mogudo mi jo zamučiti, volodčl gospodinu uređeno, da se u našoj Fontani svo vito nečudorednost širi. Nu tko jo tomu kriv? Što mišlilo, dragi moj, da smo mi prije dvadaset godina poznali strahovite kletve kakvo čujemo danas? To se dogadnj odkad jo naš vjotur dopuhao ovamo iz tudjinstra, iz Italije? A sada no samo mladilč nego i mala djecon znadu tako po talijansku kletl i boštlinati, da ti se vinski žoko. A zar nije aramota našemu siou i javna sa- blizana, da si tudnjim k nam prišionji uzmlju žonu bez zakona, dapačo i ulo- vicu odmah po smrti njezina muža (kako se jo sada sgođilo) i da živu skupa bez zakona? Od kuda dohadja k nam čaklo ova polkvaronost? Rokil smo odčud. A slavna naša podestarija u Vršaru toga ne- vidli ili vidjeti neče, da neuvričdi muža svojo braću iz Italije. Dapačo ona sama još dopušeča, da se može u zabranjeno vrijeme (kao na dan sv. Silvestra i na dan novoga ljeta) javno plosati i to plesati, kada se u orkvi propovjoda ried božja i kada se u njoj obavljaju sv. obredi. I promda ima dva obćinska strážara, ipak nije nijednoga poslala silno, da uzirži javni mir i red. Možda da jo jur zaboravila, da su prije malo vremena kod jednako priliko u krdmi G. ubili jednog čovjeka. Ovaklo se zajedno uzdržaje kriepnost zakona "o posvećivanju nedjelje". Nu mi smo njošto sada progledali, i kod bližičih se obćinskih izbora čemo pokazati koliko zaurjenje imamo u slavno naše obćinske zastupstvo i u našega g. župana. (Tako valja! Pomozi si dovoljno čemo, pomoć ču ti i Bog: Uredni.) Tim načinom nije čudo, da ču modju mladi- dimi sada nečudorednost svo vito širi; ako ovako napred podje, čući će bivo vrijeme kada će crkve ostati prazno a oštarije bitipune; kad će se orkvo zatvoriti a nove tamnice otvoriti. Čuvajte se vi, koji imate na to paziti!

Jedan stari kromenjak iz Fontano. Iz Bačke mjeseca aprila 1889. Nije

*) Vidl vlost iz Zminja u zadnjem broju „N. 81.“ Op. Ured.

